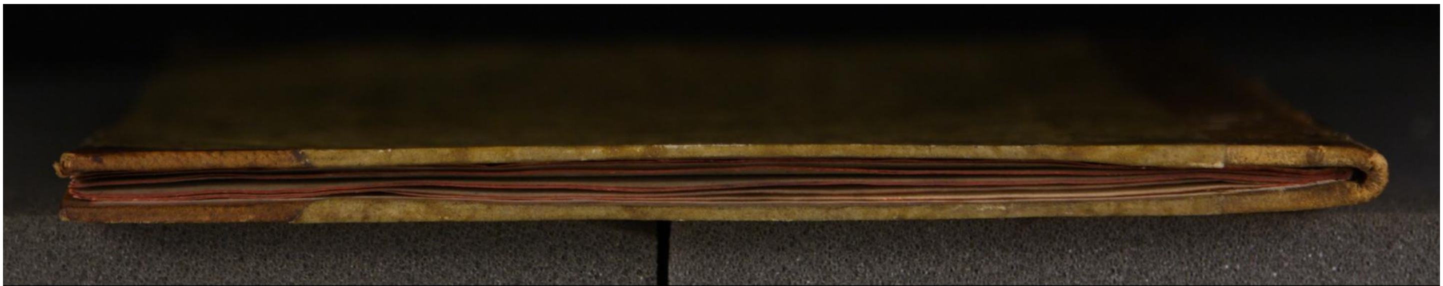
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

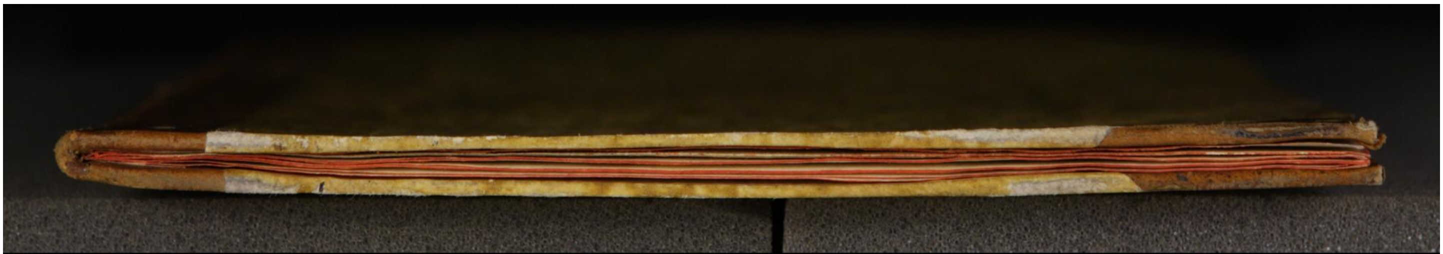

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

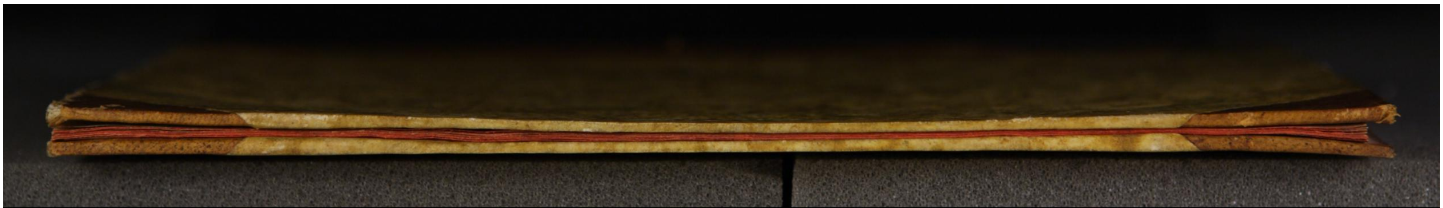
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

46. – 232.

LN 570
ex. 1
M

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

EPITAPHIA
ALIQVOT IN OBITVM NOBILIS. MATRONÆ ANNAE VVALSTORPIAE, D. IOHANNIS RANTZOVII EQVITIS AVRATI CONIVGIS CONSCRIPTA.

*

ITEM ECLOGA DE EIVSDEM MATRONAE OBITV, CVIVS INTERLOCVTORES.

Menalcas Mopſus Eulalius.

SLESVVIGÆ

EXCVDEBAT NICOLAVS VVEGENER.

CIƆ IƆ LXXXII.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

Hæc eſt HENRICI RANZOO *ſanguine nati*
Effigies, viuis conſpicienda notis
Nobilis hunc decorat non tantum ſtirpis origo,
Sed quoq; virtutum non moriturus honor.
Præditus ingenij varijs eſt dotibus ampli,
Quas tribuit tanto docta Minerua viro.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

EPITAPHIVM

QVOD HENRICVS RAN-TZOVIVS MATRI SVAE ANNAE VVALSTORPIAE ITZEÖAE FIERI FECIT.

ANNO A NATO CHRISTO M. D. LXXXII. IIII. CALEND. Ianuarij obijt nobilis & pia matrona ANNA VVALSTORPIA, IOHANNIS RANTZOVII coniunx poſt obitum mariti XVI. Anno, ætatis verò ſuæ Anno LXXII. cum vidiſſet filios filiorum, eorumq; liberos, nepotes ac pronepotes numero XLVIII. quos omnes non minus quam ſemetipſam moriens Dco commendauit. Hanc HENRICVS RANTZOVIVS primogenitus eius filius in hoc templo ſepulturæ mandari, corpusq; eius cum mariti ac liberorum oſsibus coniungi, nec non mœrens vna cum Pauli fratris relicta vidua Beata, hoc monumentum eius memoria poni curauit.

DEFVNCTA

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

DEFVNCTA LOQVITVR
H. R.

VLtima Vvalſtorpum proles hic Anna quieſco
Iuncta viro, gnato, filiolæq; ſenex,
Iano RantZouio nupſi dilecta marito,
Bis duo cui genui pignora chara tori.
Ex his progenitos cum neptibus adde nepotes:
Nempe quater, denos & dedit octo, Deus.

APOSTROPHE HENRICI RANTZOVII AD MATREM DEFVNCTAM.

ERgò etiam repetis patriam chariſsima mater,
Et moriens triſti linquis in orbe tuos
Quod tamen extremum licuit valedicere ſaltem
Hoc potuit certè gratius eſſe nihil.
Nunc tua membra licet tumulo clauduntur auito,
Mens tamen ætherea ſede recepta viget:
Conditus hic etiam pater eſt, fraterq; ſororq;,
His etiam iungi poſt mea fata peto.
Molliter oſſa cubent fratris, patris atq; ſororis,
Nec minus & matris molliter oſſa cubent.

ALIVD

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

ALIVD EPITAPH.
H. R.

IAM pietate grauis ſenio veneranda ſupremum
In concuſſa fide finijt Anna diem.
Anna decus generis Vualſtorpum ſanguine clara,
Anna vxor Iano tradita RantZouio.
Hic vbi Stora ſuis vrbem complectitur vlnis
Ipſa ſuis ſummum præſtitit officium.
Coniugis ac gnati hic, gnatæ quoq; condidit oſſa
Magdalis, ad lachrimas officioſa pias.
Ad metam verò poſtquàm peruenit eandem
Henricus natu maior alumnus ait.
Quod dilecta mihi genetrix tua membra reponam?
Hic vbi filiolo eſt filiolæq; quies.
Fallor? an haud locus eſt verè tibi gratior vllus?
Sed tibi non vllus gratior eſſe poteſt.
Dixit & ad cineres fratris, patris atq; ſororis,
Appoſuit matris corpus & oſſa ſuæ.
Natorum natos & qui naſcuntur ab ipſis
Viderat hæc diues progenieq; fuit.
Pro quibus ad Dominum toto de pectore fudit
Sollicitas, donec viueret Anna preces.
Tandem etiam moriens hos commendauit eidem
Et ſuperi gaudens ſcandit ad aſtra poli.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

ALIVD AVTORE H. CONRADINO P. L.

ANNA ſub hoc tumulo placidè VValſtorpia dormit
Vltima quæ fuerat ſtemmatis Anna ſui:
Floruit Holſatias quod ſecula multa per oras
Et dedit inſignes Marte togaq́ viros.
Hæc equiti aurato, thalami ſociata iugalis
Vixit Iohanni fœdere Ranzouio.
Hic decus vxoris fuit, illa corona mariti,
Vna duobus erat mens, amor atq; fides.
Hinc ſtudium concors vbertas florida rerum
Ambos in caſto eſt concomitata toro.
Octo ſuæ nouies vitæ confecerat annos,
Quando piè in Chriſto morte ſoluta fuit.
Florentes vidit natos, charosq; nepotes
Et dulces neptes, ſpem columenq́ domus.
Vidit & hinc, animo lætante, nepotibus ortos,
Qui numero fuerant octo, quaterq; decem.
Filius hic mœrens chari iuxta oſſa parentis
Henricus matris condidit oſſa ſuæ.
Mox erit alma dies, tumulis rediuiua recluſis
Qua ſubeant cœli, corpora noſtra, domos.

DE

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

DE OBITV NOBILISS. MATRONAE ANNAE RANTZO-uiæ D. IOHANNIS RANTZOVII coniugis Ecloga, cuius Interlocutores.

Menalcas Mopſus Eulalius.

Men: MOpſus ad eſt, video, cultor fidiſsimus agri,
Qui mihi de puero, quantum nunc ipſe recordor,
Pectore, non vnquam fucato ſemper adhæſit.
Illi conſtitui noſtros exponere caſus
Et mea quicquid habet taciti mens ægra doloris.
Nam mihi ſæpe fuit curarum mite leuamen.
Mollia ſæpe dedit noſtro ſolatia cordi.
Mopſ. Vox aures tetigit, puto non incognita noſtras,
Flebilior tamen, haud dubij præſagaq; luctus
Et niſi fallor, erit noſtri vox iſta Menalcæ.
Sed mihi quis lento legit hac veſtigia motu?
Vt video procul aſpectans eſt ipſe Menalcas.
Sed triſtem video, ſunt ora ſimillima buxo.
Et gemit & mœſtus digitis ſua tempora ſcalpit.
Non temerè facit hoc, fortunæ ſigna nouercæ
Tales eſſe ſolent geſtus, & pectoris ægri,
Congrediar, quæramq; noui quæ cauſa doloris
Eia age pauliſper iam nunc ſubſiſte Menalca.
Men: Tam mihi iucundus tuus eſt aduentus amice
Quam ſopor eſſe ſolet feſsis in gramine molli

Quam

Quam ſaliens ſolet eſſe viris ſitientibus vnda
Cum grauidos calamis exuſsit Sirius agros.
Poſſe meas ſpero curas ſermone leuari
Ergo mihi coram quia tecum copia fandi
Contigit, exponam quæ ſors inimica dolorem
Quo mea mens coquitur miſerè confecerit iſtum.

Mopſ. Sic age nam dabitur per me medicina dolori
Non ingrata tuo, ſi ſit medicabile vulnus.

Men: Haud ignota fuit tibi noſtri Daphnidis vxor
Qui lati montis celebratam condidit arcem
Hic, vbi Stora fluit: placida quem morte peremptum
Ante tot, vt charum genitorem luximus annos.

Mopſ. Tu matronarum nobis decus atq; coronam
O penitus toto ſuſpirans corde Menalca
Commemoras quæ nempe viro digniſsima tanto
Nupta fuit, pietate grauis, virtute decora.

Men: Scilicet, hinc luctu crucior magis optime Mopſe.
Cum qualis fuerit gemebunda mente recordor
Nam ſpeculum purum ſpectandas tradere formas
Vt ſolet, & cultus deceat qui quenq; referre
Sic quoq; virtutum noſtri pia Daphnidis vxor
Matronis exempla dabat, cunctisq; coruſcum
Lumen erat pietate, fide, probitate, pudore.
Et veluti varijs æſtiuo tempore campus
Floribus ornatur: ſic noſtri Daphnidis vxor
Exornata pijs virtutibus atq; polita.
Egregium de ſe quam late ſparſit odorem.

Mopſ. Hei mihi quod ſoleat mors inuida parcere nulli.

Occubuit

Occubuit noſtri quantum nunc audio ſæcli
Lumen & hei noſtrum Daphnin pia nupta ſecuta eſt.
Hinc tibi ſunt gemitus, lachrimæ, ſuſpiria, luctus.
Men: Sunt, equidem fateor quis enim mala talia paſſus
Temperet à lachrimis? quis non ſuſpiria ducat?
Occidit hei noſtri clarum decus occidit æui
Indulgent lachrimis iam ſyluæ, flumina, fontes,
Paſcua, rura, locus, pecudes & quicquid vbiq; eſt.
Nos quoq; nunc miſeri, qui ferro vertere glebas
Hic ſumus edocti, quia noſtri Daphnidis vxor
Concidit, hæc animo ſentimus vulnera, quæ non
Totius Anticyra prouentus tollere poßit.
Quis lachrimas o Stora tuas numerare? quis autem
O vicina tuos gemitus nunc Vellula poßit?
Nam vobis, noſtri perijt quia Daphnidis vxor
Concidit omne decus nullis reparabile donis
O quoties votis nil proficientibus illam
Storaides nymphæ reuocarunt, talia fruſtra
Clamantes, genetrix cur ſic nos alma relinquis?
Anna mane, vel nos tecum quas ibis in oras
Transfer & hinc vultu te nunquam ſubtrahe noſtro
Sed precibus cunctis ſtat inexorabile fatum
Mopſ. Ohe iam ſatis es curis afflicte Menalca
Quæ damus hæc iterum ſolatia concipe mente.
Nullus homo caſu moritur neq; naſcitur vllus
Rex vero ſuperas qui fulmine concutit arces
Et bene fructificat ſata noſtra, boumq; labores
Cum placet huic, vitam nobis largitur & aufert.

B Ille

Ille dies, horas, menſes, numerauit & annos
Conſtituit certos, cum nondum matris ab aluo
Suſcepti ſumus & vitalem traximus auram
Ergo quod occubuit noſtri pia Daphnidis vxor
Non temerè eſt factum, quia nec paſſerculus vnus
Decidit in terram niſi ſit diuina voluntas
Nec quia per mortem mortales exuit artus
Propterea nobis penitus periÿſſe putanda eſt.
Sed melioris habet gratiſsima munera vitæ

Men: Te dolor & luctus video nunc conficit ingens
Talia dum profers, quæ iure profecta videntur
Ephœbi tripode & quæ vix dum cognita nobis
Quin igitur mihi Mopſe libens oracula pandis

Mopſ. Sic faciam certè quia non odioſa requiris
Quid ſit homo noſti, conſtet quibus ipſe Menalca
Partibus, & quauis pars qua ſit origine ducta
Altera pars oculis noſtris patet, altera tecta eſt.
Hæc redit ad ſuperos quia pendet origo ſupernè
Illa datur terræ, quia nil niſi terrea maſſa eſt.
Si ſpectes corpus noſtri pia Daphnidis vxor
Mortua dicenda eſt, quia viuere deſÿt orbi,
Si ſpectes animam viuit, nec mortua dici
Hæc vlla ratione poteſt, viuetq; perennis
Mortua quæ gelidæ nunc pars eſt credita terræ,
Tota reuiueſcet, ſed pura & criminis expers
Cum tuba cœleſtis feriet clangoribus orbem
Cernis vt excuſſo mortalia lumina ſomno
Euigilant, quando bigis aurora refulget.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

Cernis & ut longis cerealia ſemina ſulcis
Obruta poſt mortem veteres meditantur ariſtas
Haud minus egremio noſtri pia Daphnidis uxor
Telluris, venient cum tempora iuſta, reſurget.
Et capiet veræ cœleſtia gaudia vitæ.
Men: Ergo dies mortis natali dignior hora eſt?
Ergo mori lucrum? reſponſum Mopſe requiro.
Mopſ. Aſpice mortalis quot ſunt incommoda vitæ
Quotq; malis hominum natura ſit obruta, partus
Obijcit his omnes, ſed mortis liberat hora.
Sponte ruinoſas quis non citò deſerit ædes.
Cum ſenio gemit, aut Vulcani ſternitur armis?
Quis non in portu ſecuram degere vitam
Exoptat, quando Neptunus & AEolus arma
Expediunt & vi miſcentes omnia ſumma
Acriter in vaſto pelago confundere tentant?
En gemit & laxa mundus compage labaſcit
Inq; ſeneſcenti Satanas furit undiq; mundo
Omnia miſcens, omnia turbans, omnia perdens.
Men: Vera mihi narras luctusq; remiſsior eſſe
Incipit atq; utinam fieret mihi copia tecum
De quibus incepta eſt oratio plura loquendi
Nunc domus eſt iterum nobis viſenda, quis autem
Huc curſu properat? properantem en optime Mopſe
Mopſ. Eulalius noſter niſi me mea lumina fallunt.
Approperat curſu, quid ſi nunc nomina rebus
Conueniant, lætusq; ferat bona nuncia nobis
Eulal. Haud fruſtra nuper quia noſtri Daphnidis uxor

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

Concidit, alterno luctum ſermone leuatis
Si quid adhuc verò veſtris in cordibus hæret
Triſtitiæ, iubeo vos me ſpectare loquentem
Et præbere meis auidas ſermonibus aures.
Nam veſtros animos dulci nouitate tenebo.
Mopſ. Eloquitor quodcunq; voles, tibi noſtra patebunt
Corda aureſq; ſimul, quia ſunt nouitatis amantes
Eulal. In ſylua nuper ſolus ſpatiabar & æger.
Vicina deflens hæc infortunia noſtra
Quod terras liquit noſtri pia Daphnidis vxor
Et quanquam luctus ſomno contrarius ater
Eſſe ſolet, cogitq; inſomnes ducere noctes
Clara luce tamen mea lumina ſomnus inibat
Et folijs quercus & gramine terra carebat
Nec volucres ſuaui mulcebant aëra cantu,
Serpebat per membra ſopor. mox ecce tubarum
Clangor & angelici feriebant æthera cantus
Euigilo attonitus, cum vultus tollo iacentes
Ecce ſtat ante meum noſtri pia Daphnidis vxor
Conſpectum, velut Heſperijs cum Phœbus ab vndis
Exit, & immenſum perſtringit lumine mundum
Quin etiam talem membris exſpirat odorem
Qui paradiſiacas facilè ſuperauerit herbas
Nec mora ſiderea currus mittuntur ab arce
Luce coruſcantes clara quibus omnibus auro
Axis erat, nec non temo aureus, aurea ſummæ
Curuatura rotæ, radiorum argenteus ordo.
Hos ego ſpiritibus caſtis contemplor onuſtos

Quorum

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

Quorum pars Cytharam tractant, pars tympana pul-
Pars lætum Pæana canunt, non omnibus vnus (ſant
Eſt labor, at varijs teſtantur gaudia ſignis
Deſcendunt curru, tum vero conſpicor vnum
Vincentem claro ſtellas & Iaſpida vultu
Supremi natum quem dixeris eſſe tonantis
Hic veluti ſummus reliquis Rex talia mandat
Tollite vobiſcum coram quam ſtare videtis
(Daphnidis vxorem monſtrans) quia ſedula cultrix
Religionis erat, vidi eius plurima facta
Facta ſecuta fidem, cœtuq; recepta beato eſt.
Dixerat, expediunt Regis mandata miniſtri
Impoſitamq; rotis, ſecum per inania cœli
Ad loca perducunt, vbi verè viuitur, atq;
Nulla voluptatem luctu contaminat hora.
Mopſ. Suſpenſis igitur lachrimis, poſitoq; dolore
Nos decet ad ſolitos intendere membra labores
Men: Sic faciam certè, procul hinc dolor omnis abeſto.
Viuit enim noſtri viuit pia Daphnidis vxor
Sub pedibus quæ tenet nubes & ſidera cœli
Conſpectuq; DEI per ſecula cuncta fruetur.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

INSIGNIA NOBILIS ET VETVSTAE RANZOVIORVM FAMILIAE.

RANZOVII rubra eſt Clypei pars dextra: ſiniſtra eſt
Candida: ſed caſsis cornua bina gerit:
Cornua ſunt robur, Martis color alter, at alter
Pacis: vtrumq; ſatos nobilitate decet.
Forma quid hæc ſimplex? ſimplex fuit ipſa vetuſtas,
Simplicitas formæ, ſtemmata priſca notat.

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 570 4° copy 1